

XII. kötet.

Budapest, 1897. augusztus 22-én.

34. szám.

Munkaszünet.

Ürnő. Hogy van az, Julesa, hogy tegnap négy tojást hozott be, és ma egy sines?

Cseléd. Kezét csokolom, nagysága, tetszik tudni, ma vasárnapi munkaszünet van.

Hogy szeret utazni?

Ida. Én csak gyorsvonaton szeretek utazni.

Irma. Hisz az valósággal elszédít.

Ida. Ha el is szédít, de legalább rövidebb ideig halad az alagutakon át.

Irma. Oh, te csacska! látszik, hogy még nem ismered a fiatal embereket, s alig utaztál még messzire.

Tollak.

Derék Plató tudománya
Az ó-korban olykép áltat,
Hogy az ember nem egyéb, mint
Kétlábú, tollatlan állat.

Derék Plató tudománya
Itt a súlykot elhajtja,
Mert az ember — más tollával
Magát sokszor csinosítja.

Haan Béla.

Ő is sportember.

Anya. Micsoda? ön nem is biciklizik?

Fiatal ember. Nem én, asszonyom!

Anya. És ön akarja nőül venni a leányomat? Hiszen az én leányom olyan férfihez nem is megy feleségül, a ki nem sportember!

Fiatal ember. Bocsánat, asszonyom, én sportember vagyok, az idén már a második díjat nyertem a nemzetközi öklözésben.

Mikor a világra jöttem, kettős szerencsétlenség ért engemet. Először, hogy egyáltalán a világra jöttem, másodszer, hogy a keresetségben Ábel nevet nyertem. Elemi iskolás koromban ugyanis sok bajom volt a nevemmel; egy haragos pillanatomban megharaptam a Kasznár Jóska orrát, a miért a tanító elnadrágolt és azt mondta, hogy Káin vagyok.

Rajtam maradt a «Káin» elnevezés, s a zápor se moshatta le rólam többé. Olyannyira, hogy borus, de legfőképp boros perczeimben magam is kételkedtem, vajon minek is hívnak?

Iskoláim bevégezte után kapóra jött az a hír, hogy az uraság inasgyereket keres. Apám biztatott, hogy járjak utána, hátha fölfogadnak. Akkor még nagy úr is lehet belőlem, mert ostobának elég ostoba vagyok hozzá.

Jelentkeztem tehát Nákásy méltóságos úrnál.

— Mi a neved?

— Zimankó Á... á... Káin.

A méltóságos asszony ezt hallván, elájult. Inast, a kinek nem Jean vagy Georges a neve, elképzelni se tudott. Férje meg kiadta nekem az utat:

— Későn jöttél, gyerek; nem köllesz!...

Elhatároztam, hogy holnap korábban jövök, de apám otthon marasztalt, mondván: a számár szamarak közé, de nem kastélyba való. Megnyugodtam benne és két hétig mit se tettem, mint a harangkötelen lóbálóztam. Itt sikerült megismerkednem Kósza Pistával, a ki már legényszámba ment. Pipázott az öregek előtt is, a nélkül, hogy kiütötték volna a pipát a szájából. Mi, gyerekek, néma bámulattal adóztunk nagyságának. Szórta a pénzt is, mert — a mint hallottam, — kikérte örökségét apjától, s a lányokat gyöngyfüzerekkel lepte meg.

Mikor este haza kerültem, első dolgom volt apámhoz menni.

— Édes apám! Az örökségemért jöttem.

Apám nagyot bámult, aztán kiküldte kis hugomat a szobámból és meglehetősen szaporán elnadrágszízajzott.

— Nesze! Én is ezt örökölttem apámtól.

Az egész dologból csak az a hasznom volt, hogy végig repedt nadrágom helyett újat vettem.

Egy szép őszi napon végre búcsút vettem a szülei háztól, a hol — apám mondása szerint — nem türtek meg ingyenélőt soha. Az anyai csókkal homlokomon s egy czipóval a tarisznyámban útnak eresztett apám, szólván:

— Eredj, gazember kölyke, tanulj emberséget!

Aztán titokban könyüket morzsolta szét a szeme szögletében.

Mikor a közeli mezővárosba értem, először is Kócz Gáspár disznókereskedő rokonunkhoz mentem, a ki mindig pártolta családunkat, mert eleinte nagyban előmozdítottuk kereskedelmét. Előbb megvendégelt, aztán így szólt:

— Hát mit akarnál tanulni?

— Emberséget!

— Akkor legjobb, ha disznópásztor leszel.

Még abban a korban nem értettem meg a célzást, a mi e szavakban rejlett; de kellő szerénységgel feleltem:

— Talán kereskedőt tetszik gondolni, bátyám?

Kócz zokon vette tőlem, hogy mindjárt vele egy magaslatra akarok jutni; de a fölény érzetében aztán gúnyolódni kezdett:

— No-no, kópé, még azzá is lehetsz. Egy amerikai szabólegény a miniszterelnökségig vitte föl.

Ez időtől fogva mély gyűlöletet táplált irántam, mely addig tartott, míg minden bucsúszó nélkül el nem távoztam tőle. Tiszta boszúérzetből magammal vittém az öreg legszebb tajtékpipáját, melyet a dohányzóban találtam. Meg is tömtem ráadásul illatos döbrögi dohánynyal, a mit künn az országuton nagy önfeláldozással el is szíttam.

Mikor a pipázás szerencsétlen következményein szerencsésen átestem, folytattam utamat az ismeretlen nagyvilág felé. Gyaloglásom közepett sokáig tépelődtem, hogy mire adjam a fejemet. Erőnek erejével a képviselőségre vágyakoztam, mert hallám, hogy ez a foglalkozás a legkevesebb munkával jár. De — fájdalom, — tervemtől el kellett állanom, mivel nem volt elég nagy fejem hozzá. (Azt mondják pedig, hogy a képviselők mind nagyfejűek.)

Útközben egy cigányasszonnyal találkoztam, ki a tajtékpipa fejében hajlandónak mutatkozott nekem kártyát vetni.

Megvallom, sajnáltam szépen barnára szivott pipámat átengedni; de azzal fenyegetőzött, hogy ha nem adom, hát bajt és szerencsétlenséget vet ki a fejemre. Ez hatott; az alkut megkötöttük. Én átadtam a pipát, ennek ellenében ő megígérte, hogy fényes jövődöt jósol nekem.

— Lássuk hát! — kiáltám föllelkesülve.

A cigányasszony kiterítette piszkos kötényét a före és a zsiros kártyacsomót összekeverte.

— Emeljen!

Lázás örömmel teljesítettem a parancsnak hangzó fölshólitást, mert már zsenge ifjuságom óta reményt keltő vonzalmat tanusítottam a kártyaművészet legelemibb része iránt.

Czaffi, a cigánynő, vetni kezdett. Némán, kíváncsian lestem, mit fog számomra jósolni. Először a tökkirályra meg a zöldfelsőre mutatott.

— Nagy úr lesz magából. Talán herceg, vagy király.

Elsápadtam az örömtől. Czaffi meg tovább beszélt:

— Ni-ni, koszorukat fog kapni... ünnepezt férfiú lesz... spanyol gárdakapitányvá választják... kinevezik érseknek...

— Ne tovább! — kiáltam vad indulattal. Annyi eszem már volt, hogy mindez nem lehet az ember egy életén át.

— Te megcsalsz engem.

— Dehogy csalom, dehogy csalom.

— Hát akkor magyarázd meg nyomban, mint leszek én érsek is, kapitány is, meg király?

— Színész lesz, nagy, híres komédiás színész!

Elbámultam, mint a borju az új kapu előtt, vagy mint a falumbeli kántor, ha részeg. Elkergettem magamtól a cigányasszonyt és nehéz sóhaj szállt föl keblemből,— a lemondás sóhaja. Már-már bősárdakapitánynak képzeltem magamat, a ki épen alantasainak vezényel és ime, egy barna néember azt állítja, hogy igen, az leszek, de csak a színpadon, a pajtában. A cigánynő szavainak azonban hitelt adtam. Miként ember nem ful a vízbe, ha akasztófahalált diktál rája a sors, azonképen én se lehetek más, csak színész.

— Eh! — fakadt ki belőlem a keserűség, — ha épen úgy kell lennie, hát úgy lesz. Megmutatom, hogy ott is ember leszek a gáton. Én leszek a falu büszkesége, nem pediglen Kajla Marczy, a ki kammerdiener a bécsi burgban.

— Jaj! ha én is az lehetnék! — szólt önkéntelenül lelkem rosszabbik fele; de a jobbik tüstént rája parancsolt, hogy: kusti.

Egy heti keserves gyalogolás után végre elértem a megye székhelyét. A szalonna és kenyér meglehetősen kifogyott már a tarisznyámból, pénzem pedig már csak egy forint és tíz krajczárta rugott. A sors ellen azonban még idáig nem zúgolódtam, gondolva, rá érek arra később is.

Szállást egy földimnél nyertem, a ki nagyon rokonszenvezett velem, mert, a mint többször lelkesen föl-

emlité, azon a napon születtem, mikor hárpia felesége meghalt.

Másnap első dolgom volt kipuhatólni, merre fekszik a színház? Nem volt még szándékomban jelentkezni, csak arra voltam kíváncsi, tulajdonképen miféle formája van a komédiás népnek? Mert élve még egyet se láttam.

Tudásvágyamat még aznap kielégítettem. A színészek kis csapatokban álltak a színház bejárata előtt. Meglepett az a tapasztalat, hogy ők biz ép olyanok, mint más halandó ember. Legnagyobb örömömre azonban arra a fölfedezésre jutottam, hogy mindnyája igen fiatal, mert még bajszuk sincs. Ebben a tekintetben tehát nincs akadály előttem, gondoltam.

Végre bátorságot vettem magamnak és elbandukoltam az igazgatóhoz, Ripacs Jeremiáshoz.

— Mi járatban vagy, öcsém? — kérde az örökké mozgékony kis emberke, mikor félénken benyitottam ajtaján.

— Zimankó Kái... Ábel vagyok, kegyes engedelmével. Ha netalán alkalmazást kapnék. Komédiás szeretnék lenni.

— Komédiás? — nevetett Ripacs és a vállamra ütött.

Én meg zavarodottan forgattam kalapomat és a válaszra lestem. De az igazgató némán járt föl s alá és néha gyöngye mosoly mutatkozott ajkán. Aztán hirtelen megállt előttem.

— Jelenleg nincs üresedés.

— Ni...incs? — hebegtem megütközve.

— Azaz hogy van. Egy kulisszatolóra lenne szükségem.

— Hát itt vagyok én! — feleltem elkeseredve.

Maróthi János.

Akkor nem csoda.

— Már megint azokkal az éles kavicsokkal hintik fel az utakat! Ugyan kinek lehet ez az okos gondolata, hiszen egy hét alatt a cipőnk tönkre megy!

— Az itteni előljáróságnak.

— És kik képezik itt az előljáróságot?

— Kik? hát cipészek és timárok.

Tudja a módját.

— Látod, a Feketét mindenütt szívesen látják.

— Hja, ő még az öreganyának is tud ám bókákat mondani.

Azok is régiségek.

Természettudós. Miért nem jössz a mi vidékünkre?

Régész. Vannak ott régiségek?

Természettudós. Meghiszem azt! Tíz esztendő alatt alig volt két házasság!

Biró előtt.

Biró (a vádlotthoz). Hány éves a kisasszony?

Vádlottnő. Istenem! ez a borzasztó eset egészen elvette az emlékező tehetségemet.

A kaszárnyából.

Káplár. Infanteriszt Hapták, mi az a komisz kenyér?
Hapták. Komisz kenyér... komisz kenyér az, a kit a katona megeszik és jól lakik vele.

Káplár. Gyönyörű magyarázat. Hát akkor mi a kolbász?

Hapták. A kolbász az, a kit ha megeszik az ember, nem lakik jól, hanem még többet kíván.

Alapos kúra.

Adolf. Oz idei nyorolás nekem najdon jót tett.

Izidor. Veszem észre. O gozdog Goldfeld leányt sikerült eljedezned.

A világ gondolata.

Szerettem vón' száz év előtt élni,
 A mikor a nagy eszmék csatáztak,
 És a szellem alkotó hatalma
 Lerombolta bűnét a világnak.

Vagy szeretnék száz év mulva élni,
 Mert a világ folyása oly gyatra:
 Bolondozik száz évig is néha,
 Mig rá jön egy okos gondolatra.

Haan Béla.

Gonosz nyelv.

Nő. Mennyi sok éhes szunyog van itt mostanság!

Férj. És ilyenkor nem tud az anyád ide jönni!

Fürdőn.

A. Ah! láttam a grófnőt, a mint a vízbe ereszkedett!
B. Oh, te irigylésre méltó ember! Most már boldog vagy?

A. Dehogy is vagyok! Hiszen azóta nem tudok aludni!

Biztos kúra.

Férj. Nézd csak, az öreg úrnak a fiatal felesége egyre csak kirándul az urakkal!

Feleség. Mondhatom, nem is fog az panaszkodni a férjének, hogy unatkozott itt a hegyek között.

Csak.

— A nagy víz sokat ártott-e kigyelmeteknek?

— Dehogy ártott! Csak két vénasszonyt sodort magával.

Igaza van.

Tisztelendő. Ejnye, ejnye, János gazda, kend veri a feleségét?! Ezt még se hittem volna; ezért meg kellene kendet büntetni.

János gazda. Az a férj, a ki verni kénytelen a feleségét, az már eléggé meg van büntetve.

Kétértelműen.

- Hol volt?
 — Aradon.
 — Látta a szabadság-szobrot?
 — Láttam!
 — S hogy tetszett?
 — Elég fájó emléket okozott. Istenem, gondoltam, ezt nős embereknek igazán nem is jó megnézni!
 — Miért?
 — Mert csak emlékeztet a multra.

Mintha az használna.

- Szalikám, én szürnyet holnék, ho most roblúk megtámodnának minket ebbe o szörnyő mogánybo.
 — Istenem, hát nem biztasitattál oz éle-tedet útezer flarindra? Hát minek félsz!

Szikrák.

I.

Iksz Ipszilonban sok a buzgalom,
 Haját nyiratja mindenik napon,
 Gondolja: elkerüli így a vész,
 Hogy rá fognák: hosszú haj, rövid ész.

II.

Némely úri házban szokás
 Hat napon át a koplalás, —
 Csupán hogy a hetedikén
 Drága, diszes zsúrfix legyen.

III.

Én Istenem! Teodóra
 A bálokat végigjárta,
 Mennyi pénzbe került mindez! —
 Fején mégis ott a párta.

*Maróthi János.***Parasztésszel.**

Plébános. Hát igazán bennt akar maradni a fia a katonaságnál?

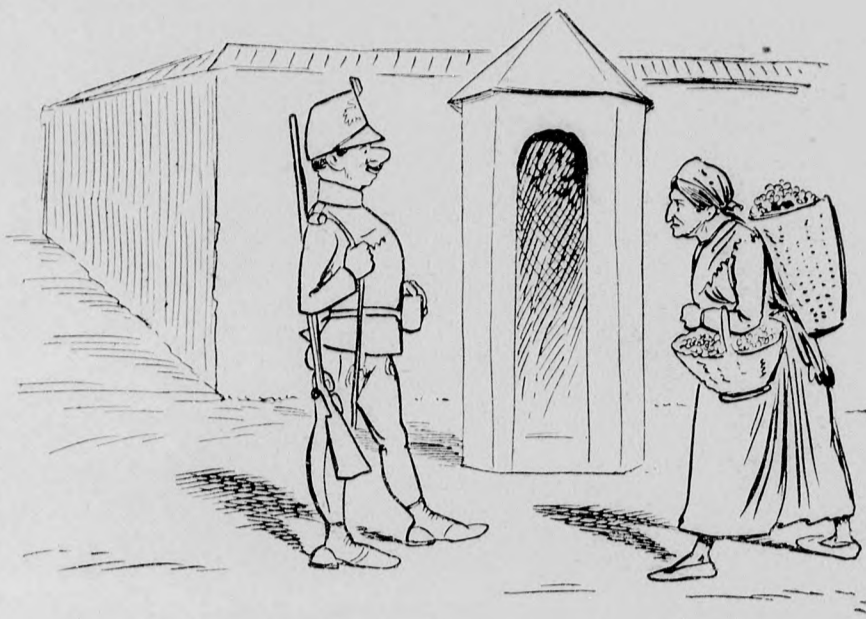
Atyafi. Bent biz a! De oda való is az, mert olyan makverő, mint egy béka!

Plébános. Mit beszél kend? Béka és vakmerő?!

Atyafi. Hát bizony, tetszik tudni, a béka nagyon makverő, mert ha a tenyerén felviszi az ember a toromba, s ott elereszti, hát olyan makverő, hogy menten leugrik a torombul.

A meglepett silbak,*vagy: a csákóba rejtett szőlő.*

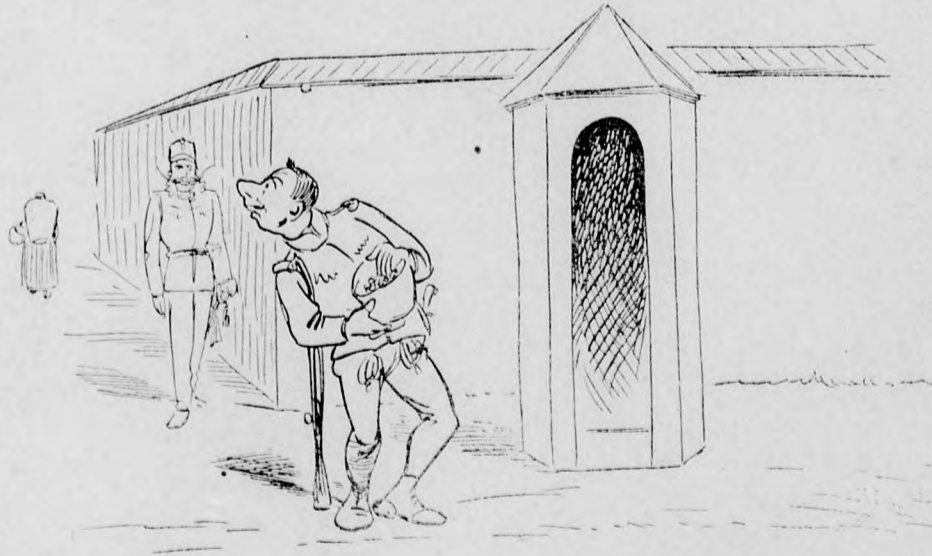
I.

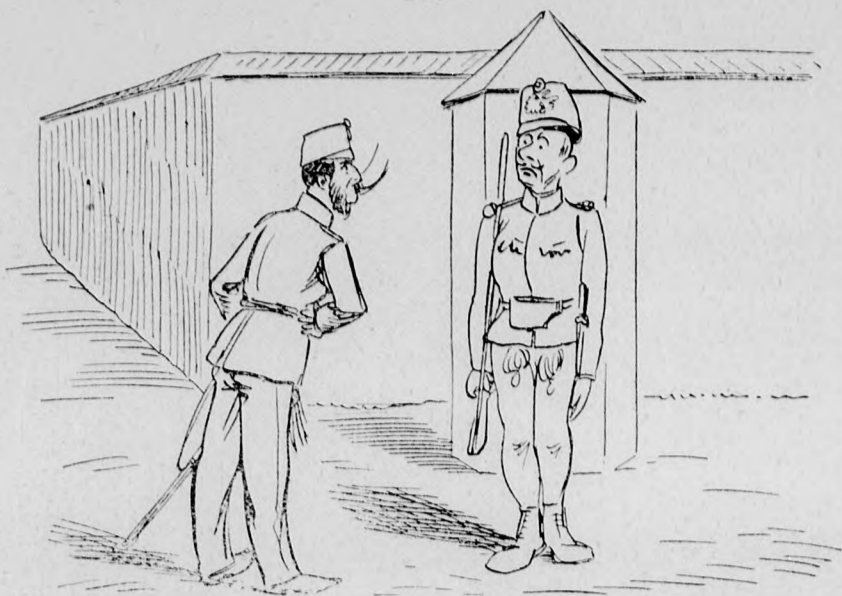
II.

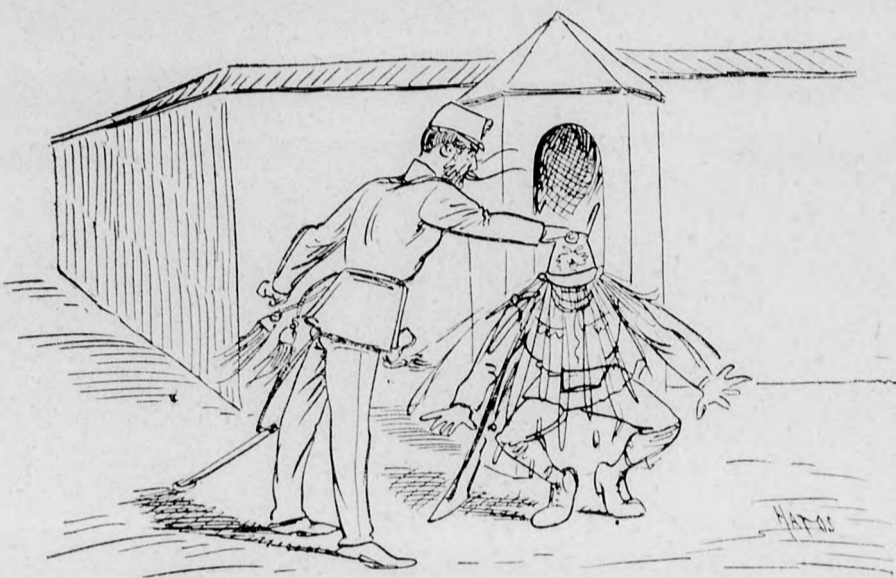
III.

IV.

V.

A bosszu.

Fiatol ember (a csolnakban). Nagysád, nem tart velünk, hiszen ma oly sima a viz tükre!

Fiatol leány. Mama nem enged egyedül!

Fiatol ember. Hát miért nem jó a kedves mamája is velünk?

Fiatol leány. Fél, hogy az urak felfordítják.

Milyenek az élcei?

— Ez a Ferenczi roppant élczes ember!

— Miért nem indit akkor élczlapot?

— No, hiszen majd adna neki az anyósa!

Mitől fél?

I. fiatal ember. A kis özvegyet meghívjátok okvetlen a kiránduláshoz.

II. fiatal ember. Jó, meghívjuk. Csak aztán ne udvaroljon neki egynél több fiatal ember, mert a többi hölgyek előtt aztán vége a — nyugalmunknak.

Nagy baj.

— A papa nagyon haragszik magára! Aligha lesz jó vége a mi ismeretségünknek.

— Miért!?

— Egyszer se hagyja nyerni.

A kis őszinte.

— Nagysád nagyon messzire beúszik!

— Sebaj! Mig önt látom magam mellett, addig még nincs messze!

A mérvadó.

Inas. A grófnőt egy kisasszony keresi.

Gróf. Fiatal és csinos?

Inas. No, már elég idős lehet.

Gróf. Akkor csak vezesd ő hozzája!

Hol gyakorolta magát?

— Nagysád mindenáron csak hősnői szerepekben akar fellépni, hiszen ehhez még alig szerzett gyakorlatot!

— Micsoda?! Hogy nem szereztem gyakorlatot? Hiszen én férjes nő vagyok, szeretném látni, melyik férj különb papucs-hős, mint az enyém!

Kétségben.

Idegen. A háziúrhoz van szerencsém?

A megszólított (félve). Anna, ma én vagyok a háziúr?

Mi bántja?

— Nű, mast már megelégedett vodj, hodj ide hoztolok? Mily remek o kilátás!

— Megelégedett?! Nű?! hát te oztot hiszel, hodj nekem elég, ho csok hegyeket láthotok seljembluzban, s engem senki se lát?!

Füüdön.

Férj. Az idei nyár igazán remek! Milyen borzasztó volt a tavalyi!

Feleség. Bizony! Még a fiatal embereknek is jobb kedélyük van. Az idén már második leányunk lett menyasszony!

Mikor szeretetreméltó?

I. férj. Az anyósom kezd nagyon is szeretetreméltó lenni.

II. férj. Talán valami ajándékot küldött?

I. férj. Nem az, hanem már két hete, hogy felénk se néz!

Rosz kilátás.

Úrnő. Azt az egyet még meg kell mondanom, hogy én magam főzök.

Szakácsnő. De mit gondol, nagysága, akkor egyetlen szeretőm se marad meg.

Könnyebb neki.

Kántor uram alaposan beszédett a hegy levéből, úgy hogy tántorogva indult haza. A mint közel ért a faluhoz, leemelte válláról a csutorát és úgy húzta maga után a földön. A mint így terhével benyakalva tántorog, találkozik Bögre Mátyás szomszédal, a ki is elbámulva megszólítja:

— Mit csinál kántram avval a csutorával?

— Hát lássa Bögre komám, — felelt a megszólított, — míg tele volt, úgy is czipeltem, hát most, hogy a terhét magamba vettem, könnyebb neki: jöjjön hát haza a maga lábán.

Éjjel.

Siró gyermek: a
Föld elszenderül,
Csak én nem nyugszom,
Én csak egyedül.

A szerelmes szív
Nem nyugodhatik,
Éjjel van ébren,
S nappal — álmodik.

Haan Béla.

Gyermekézszelet.

Pistike. Mondd csak, apa, mennyit fizettél te a golyának, a miért engem ide hozott?

Falusi kis leány Pesten.

A falusi kis lány
Egy költőt imádott,
Tőle minden verset,
A hogy jött, kivágott.

Mikor Pestre hozták
Szemtől-szembe látta:
Épen spritzert ivott
Egy kurta kocsmába.

Aztán virslit rendelt
Szafttal reggelire,
Már ott is lógott a
Villa a kezibe'.

Bajusza leállott,
Rekedt volt a hangja,
Hús-krajezárt fizetett,
S a korezmát elhagyta.

S a falusi kis lány
— Mi telhetett tőle? —
Otthon a kemenczét
Verssel tele tömte.

Décsi Sándor.

Sokat kívánt.

Elemér. Tehát végre mégis csak szeret?

Ilona. Igen, Elemér, szeretem!

Elemér. Nem is hiszi, mennyire boldoggá tesz engemet!

Ilona. Oh Elemér, most már csak egyet kérek magától!

Elemér. Szóljon! S lehozom, ha kívánja, a csillagokat.

Ilona. Oh, én sokkal kevesebbel is megelékszem!

Elemér. S mi legyen az?

Ilona. Ne menjen soha a télekkönyvbe!

Éles nyelv.

Hadnagy. Lássá, nagysád, nekem az a szokásom van, hogy egyre bolondságokat mondok, s magam nevetek rajtuk a legjobban.

Hölgy. No, akkor önnek nagyon vig élete lehet.

Másképp értette.

Úr. János, elmegy Kunnéhoz és megmondja: tisztelem, adja ide a früstököt, mert magam nem érek rá oda menni.

János (negyedóra múlva visszajön). Mindenfelé összerkereste a ténsasszony, de sehol se találta, és azt üzenté, hogy csak keresse idehaza a tekintetes úr, mert ott nem maradt.

Úr (dühösen). Mit, te vadszamar?!
János. Mit? Hát a kostököt!!

Új házasok közt.

Férj. Tudod, kedvesem, azért a nagy állhatatosságod-ért vettelek nőül; négy hónapig jártam veled jegyben és soha egy esőket se birtam tőled kapni.

Feleség. Igen ám; mert már így egyszer rászedtek.

Hösszerelmes és primadonna a szünidőben.

Orgonabokrok illata árad,
Zeng a bokorban kis csalogány;
Bánatos arczezal ül bokor alján
A primadonna, s oly halovány.

S jó im' egy ifju: hetyke mosolygás
Játszadozik rózsás ajakán;
«Ah, a «szerelmes» végre hogy itt van!»
Ezt rebegé s pirult a leány.

S itt a «szerelmes», — készül a *scéna!* —
Szótalanul áll és a szemét
Lesüti s csókkal érinti mostan
A primadonna puha kezét.

És hebeg egy pár szót s elakad — jaj! —
Csókol az ifjú kezét megint;
S elsiet onnan, messziről aztán
Néha, ah! lopva visszatekint.

S a primadonna szól haragosan:
«Felforralá bennem az epét! —
Oh, az ügyetlen, — mert szünidőzik,
Nem tanulá meg a — szerepét!»

Franke Ágost.

Budapest, F. A. Talán sok is lesz egymásután ennyi jót mondani a szegény anyósokról. Egyet a közlendők közé tettünk, a többiben több a szerelmi hév, mint a humor. — *Lexi.* Kevés, de jó. — *Budapest G.* Jónak ígérkezik, bár még nem értünk rá elolvasására. — *Budapest, T. B.* Mihelyt elolvastuk, megadjuk a választ. — *Gamma.* Fele künn, fele benn. — *Kolozsvár, K.* A javából valók. — *Budapest, D. S.* A közlendők közé került. — *Budapest, K. R.* Historiája hosszú, időnk pedig rövid, tehát csak türelem, s a tévedést is helyreütjük. — *Szatir.* Az adomákat mind besoroztuk, a poémákból is egyet. — *Budapest, H. K.* Jut is, marad is jövőre. — *Eger, K.* A hosszabb czikk nem lapunkba való, az aprajából válogatunk.

A lóversenyeket látogató t. közönség ama részét, mely okvetlen kimegy akár szép, akár rossz idő van: a Lovar-egylet főpénztársága tisztelettel felkéri — saját kényelme érdekében — mert künn a versenytéren nagy a tolongás a pénztáraknál, — hogy belépti jegyeit délelőtt benn a városban, a programmokon megjelölt **dohánytőzsdékben előre megváltani** sziveskedjék.

Másrésről felkéri a közönséget, hogy belépti jegyét az öltönyön kívül **láthatólag kitűzni** sziveskedjék, s így az ellenőrség részéről való felszólításokat mellőzhesse.

Megjelent és kiadóhivatalunkban megrendelhető:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta

Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ara vászonkötésben 2 frt.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

Franklin-társulat nyomdája.

A képeket horganyba edzi **FREUND.**

Legszebb ünnepi ajándék fiatal leányoknak.

TOMPA MIHÁLY VIRÁGREGÉK

NYOLCZADIK ÜNNEPI DÍSZKIADÁS

(HUSZONÖTÖDIK EZER)

nyolcz gyönyörű, színnyomatu képpel.

Atlaszra nyomatott színnyomatu diszkötésben 8 frt.

Ritka jelenség irodalmunkban, hogy magyar könyv huszonötödik ezrének jubileumát érje meg, s megérdemli az ilyen munka, hogy ily alkalomból ünneplésben részesüljön. Legméltóbban véltük ezt tehetni azért, hogy ezt a huszonötödik ezret mint jubilaris díszkiadást rendeztük, illusztrálva azt méltóan írójához és tartalmához, derült hangulatu, üde aquarellszerű, szinpompás képekkel.

Ha arról volt szó, hogy leányoknak, fiatal hölgyeknek gyöngéd, érzelemvilágukkal rokon ajándékot adjunk, mindig Tompa Virágregéihez nyúltunk. Most hogy ily díszesen illusztrált, remek kötésű kiadásban kapható, még sokkal alkalmasabb ünnepi ajándékul.

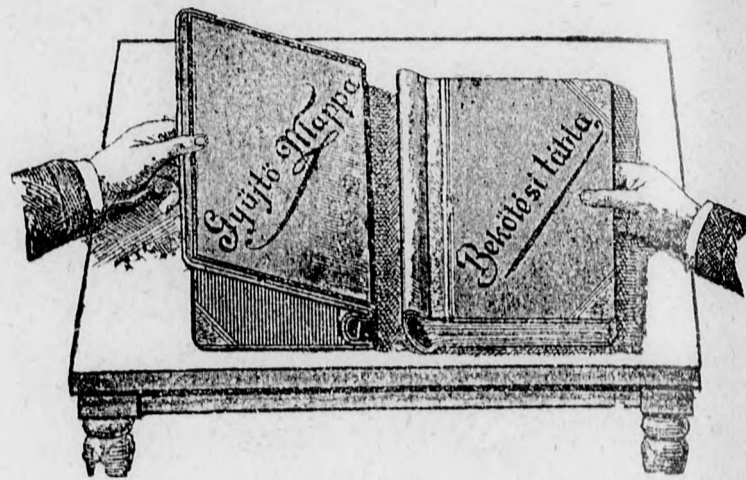
Kapható minden könyvkereskedésben, vagy bérmentve a Franklin-Társulatnál Budapesten.

Gyűjtő mappa az „Urambátyám“ számaíhoz.

A leggyakorlatibb és legcélszerűbb, a hírlapok összegyűjtésére a Gál-féle cs. és k. szab. önműködőleg kötő-mappa aczéllháttal, kombinálva végleges megőrzésre szánt bekötési táblával. E gyűjtő mappák már első bemutatásnál a most rendezett esch országos szakkiállításon kitüntetésben részesültek.

Nem is késtünk ezt a mappát az „Urambátyám“ számára is megszerezni, mert meg vagyunk győződve, hogy olvasóink legnagyobb része meg fogja azt magának szerezni.

A mappa egy belső és külső táblából áll. A belsőbe a lap számait tesszük. Ezt a külső tábla aczéllrugója úgy összeszorítja, hogy a példányok oly erősen tartják a mappában, mintha csak kötve volnának.

A teljes évfolyamot azután az aczéllható gyűjtő-táblából kivesszük, a belső bekötési tábla hátát aczéllrugókkal lefogjuk és egyfelől kész az évfolyam teljes kötése, másfelől megvan a gyűjtő-tábla az új évfolyam befogadására.

Az egész kezelés meglepően egyszerű és gyors. Felhívjuk előfizetőink figyelmét e föltte gyakorlati, díszes kiállítású mappákra, melyek együtt 1 frt 80 krajczárért, a gyűjtő tábla külön 1 frt 20 krért, a bekötési tábla pedig 60 krajczárért rendelhetők meg kiadóhivatalunkban.

SCHULTHEISZ S.

Budapest, Kertész-utca 44. Dob-utca sarok.

Kerékpárjavító műhely.

Javítások, átalakítások új modellekre és kormányrúd hajlítások tetszés szerint a legjobban és legolcsóbban számíttatnak.

ŐS-BUDAVÁRA

a székesfőváros legnagyobb és legelőkelőbb mulatóhelye

Idénytartam május 1-től szept. 30-ig.

Idényjegyek, ünnepélyek alkalmával is érvényesek: 10 forint.

Családtagok, katonatisztek, hivatalnokok és nagyobb klubok részére 8 forint.

Három nagy nyílt színpad.

Naponta nagy symphonikus és népies hangversenyek.

Magyar és nemzetközi karénekesek, magánénekesek, tánczosok és elsőrendű művészek.

Nagyszerű ünnepélyek.

Esős időben ingyen-előadások a színházakban, valamint vendéglők és a kávéházak termeiben.

Jegyek naponta a budapesti bankegyesület váltóüzletében V. ker.,
Fürdő-utca 1. és az igazgatósági épületben Ós-Budavárában.

Szt-Lukácsfürdő

Téli és nyári gyógyhely. Nagy kénes iszapfürdő, iszapborogatás, douche-massage, kő- és kádfürdő, rheuma, köszvény, neuralgiák, ischias stb. ellen. Gőzfürdők, uszodák Olesó és szép lakások. Prospektust küld ingyen az igazgatóság. Budapest.

Megjelent és szerkesztőségünkben kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rimekbe szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L. és másoktól.

Ára egész vászonba kötve, színes címképpel 1 frt 50.

GUMMI

és halhólyagok, francia gyártmány orvosi tekintélyek által megbeszélve és különösen ajánlva. Tucatankint 60 kr., 1, 2, 3, 4 és 5 frt. *Capottes Americains* teztja 2 frt. *Saffeti Sponges* női óvszerek, Prof. Lister módszere, teztja 1, 2, 3 és 4 frt. **Ujdonságok.** *Pelyporus avantage* 1 frt 50 kr. Ujjonnan javított női óvszer 1886. márcz. 22. óta forgalomban, nagy előnyökkel bír nagy kedveltség miatt. Balatto des femmes 3 frt.

Feitel Lipótnál

kapható, Wien 1., Kohlmarkt Nr. 6. K. es. k. kereskedelmi törvénytiszteleg bejegyzett cég és **Páris, 13. Rue petites Ecuries**, készpénz vagy utánvét mellett. Egyetlen párisi képviselő Ausztria-Magyarország részére. Egy teljes, használható 12 darabot tartalmazó minta-collectio 1 frt 80 kr.-ért. Magyar levelezés.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalában kapható:

Münchhausen báró

Csodálatos kalandjai szárazon és vizen.

Átdolgozta

BARÓTI LAJOS

Doré Gusztáv 140 rajzával.

Ára diszkötésben 2 frt.

Rendes Zsigmond

hirdetés-felvételi irodája,

Budapest,

Baresay-utca 15. sz.

Minden bel- és külföldi hirdetés számára szigorúan az árszabályszerinti árak mellett vesz fel hirdetéseket. — A «Bolond Istók» és az «Urambátyám» kizárólagos hirdetés-felvételi irodája itt létezik. Fogalmazás és a hirdetések csoportosítása a leghatásosabb alakban történik. Fölvilágosítások a bármely esetben legalkalmasabb lapokról, valamint költségjegyzékek a legkészségesebben adatnak.

A Magyar Asphalt

részvény-társaság

Budapest, Andrássy-út 30.

elvéallalja jótállás mellett legolesóbban

asphalt-burkolatok

fektetését és 7117

kedves lakások,

pinceszék, stb., gyökerez szárazzátételét.

☎ Telefon. ☎

Sternberg Armin és Testvére

es. és kir. udv. szab. hangszer-ípar Budapest, VII., Kerepesi-ut 36. Saját gyártmányu mindennemű hangszerek, azok kellékei és alkatrészei. Mindennemű hangszerek és zenélőművek javítása és hangolása szakszerű pontossággal teljesítettik.

WILCOX & WHITE és a CHICAGO

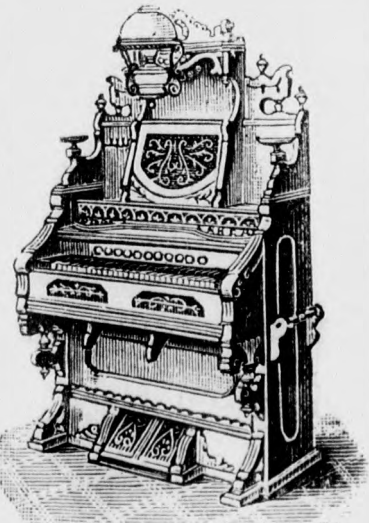
Cottage-Organ-Co

világhírű amerikai harmoniumgyarak kizárólagos képviselői és egyedüli fő-elárúsítói.

Templomok, iskolák, hangversenyek részére, valamint magánhasználatra csakis ezen — a hangszépség tekintetében felülmulhatatlan — és mindenütt elismert kitűnő harmoniumok ajánlhatók

STERNBERG ARMIN és TESTVÉRE.

Képes árjegyzék: a) harmonikákról; b) mechanikai zenélő-művekről és a zenélő disztárgyakról; c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, czipiterák, czipimbalmok, zongorákról stb. **ingyen és bérmentve küldetik.** Árjegyzék kérésnél kérjük megnevezni, hogy miféle hangszerről kívánatlik az árjegyzék.

Községi és tornászati dobok jutányos árban.

Zenélő automaták egyedüli főraktára.

Franklin-Társulat nyomdája, Budapest (Egyetem-utca 4.)

„Margit“

gyógyvíz
(Magyar Selters).

Kipróbált és elismert gyógyszer **tüdő- és gége-hurut** és **gyomorbagok** ellen.

Járványos betegségek idején ivóvíz helyett használva kitűnő préservatívum.

Borral használva általános kedveltségnek örvend.

Kizárólagos **Édeskuty L.**

es. és kir. és szorb kir. udv. Ásványvíz-szállítónál. Budapest.

Kapható minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőkben.